

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Кафедра міжнародних відносин

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Директор Навчально-наукового
інституту «Каразінський інститут
міжнародних відносин та
туристичного бізнесу»
Писаревський М.І.

“ 27 ” серпня 2026 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Інформаційний менеджмент

рівень вищої освіти бакалавр
галузь знань 29 «Міжнародні відносини»
(шифр і назва)
спеціальність 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»
(шифр і назва)
освітня програма Міжнародна інформація та міжнародні комунікації
(шифр і назва)
спеціалізація _____
(шифр і назва)
Вид дисципліни за вибором
(обов'язкова / за вибором)
інститут Навчально-науковий інститут «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

2026 / 2027 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження вченою радою Навчально-наукового інституту «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

«27» серпня 2026 року, протокол №1

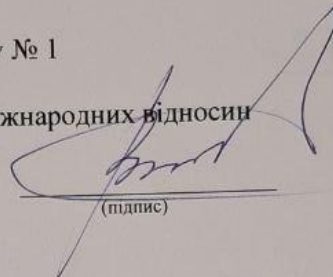
РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Ірина ПАНОВА, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри міжнародних відносин

Програму схвалено на засіданні кафедри міжнародних відносин

Протокол від «26» серпня 2026 року № 1

Завідувач кафедри міжнародних відносин

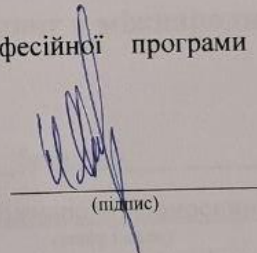

(підпис)

Вінникова Н.А.
(прізвище та ініціали)

Програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації»

Гарант освітньо-професійної програми «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації»

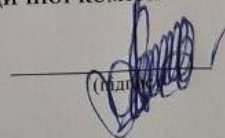
(підпис)

Марченко І.С.
(прізвище та ініціали)

Програму погоджено науково-методичною комісією Навчально-наукового інституту «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

Протокол від «27» серпня 2026 року № 1

Голова науково-методичної комісії

(підпис)

Панасенко Г.С.
(прізвище та ініціали)

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни «Інформаційний менеджмент» складена відповідно до освітньо-професійної програми:

«Міжнародна інформація та міжнародні комунікації»,

підготовки бакалавра,

за спеціальністю 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Інформаційний менеджмент» є формування у студентів теоретичних знань і практичних навичок організації пошуку, відбору, верифікації, систематизації, аналітичного опрацювання, зберігання та використання міжнародної інформації для підготовки й ухвалення рішень у сфері міжнародних відносин, зовнішньої політики, дипломатії та міжнародного співробітництва.

1.2. Основні завдання вивчення дисципліни:

- знати та розуміти сутність, поняттєвий апарат, функції, етапи та принципи інформаційного менеджменту в системі міжнародних відносин;

- знати особливості формування інформаційних потреб, організації інформаційних потоків, пошуку та роботи з офіційними, статистичними, науковими, експертними, медійними й цифровими джерелами міжнародної інформації;

- розуміти значення інформаційного менеджменту для підготовки та реалізації зовнішньополітичних рішень, дипломатичної діяльності, міжнародних переговорів, кризового реагування та міжнародного співробітництва;

- навчитись здійснювати пошук, верифікацію, критичне оцінювання, систематизацію та аналіз міжнародної інформації, працювати з відкритими даними, міжнародними базами даних, статистичними показниками, цифровими архівами та інструментами OSINT;

- демонструвати навички підготовки інформаційно-аналітичних матеріалів, використання цифрових інструментів і технологій штучного інтелекту для аналізу міжнародних процесів, оцінювання інформаційних ризиків та обґрунтування управлінських рішень.

1.3. Кількість кредитів – 4.

1.4. Загальна кількість годин – 120.

1.5. Характеристика навчальної дисципліни	
За вибором	
Денна форма навчання	Заочна (дистанційна) форма навчання
Рік підготовки	
3-й	-
Семестр	
6-й	-
Лекції	
32 год.	-
Практичні заняття	
32 год.	-
Лабораторні заняття	
-	-
Самостійна робота	
56 год.	-
Індивідуальні завдання	
-	-

* у разі формування малочисельних груп обсяг аудиторного навчального навантаження, відведеного на вивчення навчальної дисципліни, зменшується відповідно до Положення про планування й звітування науково-педагогічних працівників Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна.

1.6. Перелік компетентностей, що формує дана дисципліна:

- формування наступних загальних компетентностей:

ЗК3. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК7. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК8. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК9. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.

- формування наступних фахових компетентностей:

СК2. Здатність аналізувати міжнародні процеси у різних контекстах, зокрема політичному, безпековому, правовому, економічному, суспільному, культурному та інформаційному.

СК4. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі і практичні проблеми у сфері міжнародних відносин, зовнішньої політики держав, суспільних комунікацій, регіональних досліджень.

СК10. Здатність аналізувати структуру та динаміку міжнародних суспільних комунікацій, виявляти їх вплив на міжнародну систему, державні та суспільні інститути.

СК12. Здатність до здійснення комунікації та інформаційно-аналітичної діяльності у сфері міжнародних відносин (українською та іноземними мовами).

СК18. Розуміння сутності та специфіки міжнародної інформаційної діяльності.

1.7. Перелік результатів навчання, що формує дана дисципліна

РН10. Знати сутність, специфіку та особливості міжнародної інформаційної діяльності.

РН12. Здійснювати опис та аналіз міжнародної ситуації, збирати з різних джерел необхідну для цього інформацію про міжнародні та зовнішньополітичні події та процеси.

РН13. Збирати, обробляти та аналізувати великі обсяги інформації про стан міжнародних відносин, зовнішньої політики України та інших держав, регіональних систем, міжнародних комунікацій.

РН14. Досліджувати проблеми міжнародних відносин, регіонального розвитку, зовнішньої політики, міжнародних комунікацій, із використанням сучасних політичних, економічних і правових теорій та концепцій, наукових методів та міждисциплінарних підходів, презентувати результати досліджень, надавати відповідні рекомендації.

РН23. Аналізувати зміст та специфіку сучасних міжнародних інформаційних відносин.

1.8. Пререквізити: «Дипломатична історія України», «Історія міжнародних відносин», «Політична історія та політичні системи країн світу», «Актуальні проблеми зовнішньої політики України», «Сучасні концепції міжнародних відносин».

2. Тематичний план навчальної дисципліни

Тема 1. Теоретичні засади інформаційного менеджменту

Поняття даних, інформації, знань, інформаційних ресурсів, інформаційних потоків, інформаційних систем та інформаційного менеджменту. Інформаційний менеджмент як організація процесів визначення інформаційних потреб, пошуку, відбору, перевірки, накопичення, зберігання, аналізу, поширення та використання інформації.

Інформація як ресурс управління в міжнародних відносинах. Особливості інформаційної діяльності органів державної влади, дипломатичних представництв, міжнародних організацій, аналітичних центрів, міжнародних компаній і неурядових організацій. Інформаційний менеджмент у циклі підготовки, ухвалення, реалізації та оцінювання зовнішньополітичних рішень.

Тема 2. Інформаційні потреби, джерела та потоки у міжнародній діяльності

Визначення інформаційної потреби, формулювання аналітичного запиту, постановка мети дослідження, встановлення критеріїв релевантності та достатності інформації. Джерела міжнародної інформації: офіційні документи, статистичні дані, наукові публікації, матеріали міжнародних організацій, аналітичні звіти, експертні оцінки, медіаматеріали, корпоративні та цифрові ресурси.

Первинні й вторинні джерела; відкриті дані, міжнародні бази даних, нормативно-правові акти, дипломатичні документи, заяви офіційних осіб, політичні декларації та комунікаційні матеріали. Інформаційні потоки в дипломатичних установах та міжнародних організаціях: внутрішня звітність, міжвідомча координація, горизонтальний обмін даними, комунікація з міжнародними партнерами й експертними мережами.

Тема 3. Пошук, верифікація та оцінювання якості міжнародної інформації

Стратегії пошуку міжнародної інформації. Робота з офіційними вебресурсами, науковими базами даних, статистичними платформами, цифровими архівами, системами медіамоніторингу та інструментами відкритої розвідки (open-source intelligence, OSINT). Формування пошукових запитів, документування джерел і створення робочої бази матеріалів.

Критерії оцінювання інформації: достовірність, авторитетність, актуальність, повнота, релевантність, прозорість походження та можливі упередження. Фактчекінг, зіставлення незалежних джерел, перевірка походження фото- й відеоматеріалів, аналіз метаданих, виявлення маніпуляцій і дезінформаційних наративів.

Інформаційна та статистична грамотність (data literacy). Робота з міжнародними статистичними базами, індикаторами та наборами даних. Оцінювання якості даних, репрезентативності вибірки, способів агрегування показників і візуалізації статистики. Кореляція та причинність; типові способи маніпуляції кількісними даними в медіа, аналітичних звітах і політичній комунікації.

Тема 4. Аналітичне опрацювання інформації та підготовка управлінських рішень

Інформаційно-аналітичний цикл: постановка проблеми, збір матеріалів, верифікація, систематизація, інтерпретація, формулювання висновків, вироблення рекомендацій і комунікація результатів. Відмінність між інформаційним повідомленням, довідкою, ситуаційною запискою, policy brief, аналітичним звітом, прогнозним матеріалом і презентацією для ухвалювача рішень.

Аналітичні методи у міжнародних відносинах: порівняльний аналіз, контент-аналіз, аналіз акторів та інтересів, SWOT-аналіз, PESTEL-аналіз, сценарний аналіз, аналіз ризиків і картування зацікавлених сторін. Формування індикаторів, використання таблиць, часових ліній, карт, схем і інформаційних панелей (dashboards) для візуалізації міжнародних процесів.

Тема 5. Цифрові інструменти та штучний інтелект в інформаційному менеджменті

Цифрові інструменти інформаційного менеджменту: бази даних, електронний документообіг, системи управління знаннями, хмарні сервіси, інструменти спільної роботи, медіамоніторингу, візуалізації даних та організації інформаційних ресурсів. Класифікація документів, метадані, стандартизація, доступ до даних, архівування й резервне копіювання.

Використання штучного інтелекту в аналітичній роботі: AI-assisted research, пошук і первинний відбір джерел, вилучення фактів із документів, класифікація, тематичне групування, зіставлення позицій, транскрибування, переклад, створення стислих викладів, підготовка чернеток аналітичних матеріалів і робота з великими масивами текстів.

Проектування запитів до AI (prompt design), перевірка відповідей, виявлення вигаданих посилань, фактів і цитат, обмеження автоматизованого аналізу. Принцип human-in-the-loop: відповідальність аналітика за перевірку джерел, інтерпретацію, висновки й рекомендації. Етичні правила використання AI, захист конфіденційної інформації та обмеження завантаження службових або чутливих даних до зовнішніх цифрових сервісів.

Тема 6. Управління інформаційними ресурсами, знаннями та ризиками

Організація роботи з інформаційними ресурсами у міжнародній діяльності. Інформаційні регламенти, розподіл доступу, порядок створення, погодження, зберігання, архівування та передачі документів. Ролі дипломатів, аналітиків, працівників пресслужб, фахівців із комунікації, управління даними та інформаційної безпеки.

Управління знаннями (knowledge management): перетворення індивідуального досвіду на організаційний ресурс, формування баз знань, накопичення аналітичних матеріалів, збереження інституційної пам'яті, передавання досвіду між підрозділами та використання lessons learned у міжнародній діяльності.

Управління інформаційними ризиками. Захист конфіденційності, цілісності й доступності інформації; управління доступом, безпечна комунікація, цифрова гігієна, резервне копіювання та базове реагування на інформаційні інциденти. Витоки даних, фішинг, соціальна інженерія, компрометація комунікацій, дезінформація й репутаційні ризики як управлінські виклики.

Тема 7. Інформаційний менеджмент у дипломатичній та міжнародній діяльності: практичний кейс

Інформаційне забезпечення дипломатичної діяльності: моніторинг міжнародної ситуації, підготовка довідок, аналітичних записок, матеріалів до переговорів, дипломатичних повідомлень, міжнародних візитів, конференцій і кризових ситуацій. Взаємодія дипломатичних установ, органів державної влади, міжнародних організацій, медіа та експертних спільнот.

Практичне проходження інформаційно-аналітичного циклу на основі міжнародного кейсу: формулювання проблеми й аналітичного запиту; добір, перевірка та систематизація джерел; аналіз акторів, інтересів, ризиків і можливих сценаріїв; використання цифрових інструментів та AI з обов'язковою верифікацією результатів; підготовка policy brief або ситуаційної записки; презентація висновків і рекомендацій для умовного ухвалювача рішення.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин					
	денна форма					
	усьог о	у тому числі				
		л	п	лаб .	інд.	с. р.
1	2	3	4	5	6	7
Тема 1. Теоретичні засади інформаційного менеджменту	20	6	6			8
Тема 2. Інформаційні потреби, джерела та потоки у міжнародній діяльності	20	6	6			8
Тема 3. Пошук, верифікація та оцінювання якості міжнародної інформації	20	4	4			12
Тема 4. Аналітичне опрацювання інформації та підготовка управлінських рішень	20	4	4			12
Тема 5. Цифрові інструменти та штучний інтелект в інформаційному менеджменті	20	4	4			12
Тема 6. Управління інформаційними ресурсами, знаннями та ризиками	10	4	4			2
Тема 7. Інформаційний менеджмент у дипломатичній та міжнародній діяльності: практичний кейс	10	4	4			2
Усього годин	120	32	32			56

4. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Державний брендинг у системі міжнародних відносин	6
2		
3		
4	Тема 2. Державний брендинг у міжнародній конкуренції та зовнішньополітичному позиціонуванні	6
5		
6		
7	Тема 3. Національна ідентичність, цінності та образ держави в міжнародній комунікації	4
8		
9	Тема 4. Політичні та етичні суперечності державного брендингу	4
10		
11	Тема 5. Стратегічне формування державного бренду: актори, цілі та механізми координації	4
12		
13	Тема 6. Міжнародна комунікація та цифрова реалізація державного бренду	4
14		
15	Тема 7. Ефективність, стійкість і трансформація державного бренду	4
16		
	Разом	32

5. Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1.	Тема 1. Державний брендинг у системі міжнародних відносин – розкрити сутність понять «дані», «інформація», «знання», «інформаційні ресурси», «інформаційні потоки», «інформаційні системи» та «інформаційний менеджмент»; – проаналізувати інформаційний менеджмент як процес визначення інформаційних потреб, пошуку, відбору, верифікації, накопичення, зберігання, оброблення, поширення та використання інформації; – охарактеризувати роль інформації як управлінського ресурсу в діяльності органів державної влади, дипломатичних представництв, міжнародних організацій, аналітичних центрів і недержавних акторів; – підготувати аналітичну доповідь за темою «Інформаційний менеджмент у системі підготовки зовнішньополітичних рішень».	8
2.	Тема 2. Державний брендинг у міжнародній конкуренції та зовнішньополітичному позиціонуванні – визначити особливості формування інформаційних потреб та аналітичних запитів у сфері міжнародних відносин; – охарактеризувати офіційні, наукові, статистичні, експертні, медійні, корпоративні та цифрові джерела міжнародної інформації; – проаналізувати відмінності між первинними й вторинними джерелами, відкритими даними, міжнародними базами даних, дипломатичними документами та аналітичними звітами; – підготувати інформаційне повідомлення за темою «Джерела міжнародної інформації для підготовки аналітичних матеріалів».	8
3.	Тема 3. Національна ідентичність, цінності та образ держави в міжнародній комунікації – дослідити стратегії пошуку інформації на офіційних вебресурсах, у наукових базах даних, міжнародних статистичних системах, цифрових архівах і медіамоніторингових сервісах; – проаналізувати критерії достовірності, авторитетності, актуальності, повноти, релевантності та можливих упереджень інформаційних джерел; – охарактеризувати можливості інструментів відкритої розвідки (open-source intelligence, OSINT), фактчекінгу, зіставлення джерел і перевірки походження цифрових матеріалів; – підготувати презентацію на тему «Верифікація міжнародної інформації: методи, критерії та типові ризики».	12
4.	Тема 4. Політичні та етичні суперечності державного брендингу – розкрити етапи інформаційно-аналітичного циклу: постановка проблеми, збір матеріалів, верифікація, систематизація, інтерпретація, формулювання висновків і підготовка рекомендацій; – проаналізувати відмінності між інформаційним повідомленням, аналітичною довідкою, ситуаційною запискою, policy brief, аналітичним звітом і прогностичним матеріалом; – дослідити можливості застосування порівняльного, контент-, SWOT-, PESTEL-, сценарного та ризик-аналізу до міжнародних процесів; – підготувати аналітичну довідку або policy brief щодо обраної міжнародної проблеми.	12

5.	Тема 5. Стратегічне формування державного бренду: актори, цілі та механізми координації – охарактеризувати можливості баз даних, систем електронного документообігу, хмарних сервісів, інструментів спільної роботи, медіамоніторингу та візуалізації даних у міжнародній діяльності; – проаналізувати можливості штучного інтелекту для пошуку, класифікації, структурування, стислого викладу, перекладу та первинного аналізу великих масивів міжнародної інформації; – дослідити принципи формулювання запитів до систем штучного інтелекту, перевірки згенерованих відповідей і виявлення помилкових фактів, посилань або цитат; – підготувати інформаційне повідомлення за темою «Штучний інтелект в інформаційно-аналітичній роботі: можливості, обмеження та відповідальність аналітика».	12
6.	Тема 6. Міжнародна комунікація та цифрова реалізація державного бренду – розкрити принципи організації, класифікації, зберігання, архівування, передавання та захисту інформаційних ресурсів у міжнародній діяльності; – проаналізувати сутність управління знаннями (knowledge management), інституційної пам'яті, баз знань, накопичення аналітичних матеріалів і використання досвіду попередніх рішень; – охарактеризувати основні інформаційні ризики: витоки даних, фішинг, соціальну інженерію, компрометацію комунікацій, дезінформацію та репутаційні втрати; – підготувати есе на тему «Управління інформаційними ризиками в діяльності дипломатичної установи або міжнародної організації».	2
7.	Тема 7. Ефективність, стійкість і трансформація державного бренду – проаналізувати інформаційне забезпечення дипломатичної діяльності під час підготовки переговорів, міжнародних візитів, конференцій, кризових ситуацій та зовнішньополітичних рішень; – сформулювати інформаційну потребу й аналітичний запит щодо обраного міжнародного кейсу; – здійснити пошук, відбір, перевірку та систематизацію джерел, визначити ключових акторів, інтереси, ризики й можливі сценарії розвитку ситуації; – підготувати ситуаційну записку, policy brief або презентацію з висновками та рекомендаціями для умовного ухвалювача рішення.	2
	Разом	56

6. Індивідуальні завдання

Не передбачені навчальним планом

7. Методи навчання

У процесі навчання використовуються словесні методи: лекція, лекція-дискусія; наочні: наприклад, ділова гра; практичні: науково-дослідні завдання. Крім того, важливу роль відіграють творчі, проблемно-пошукові методи, пов'язані із постановкою наукової гіпотези, розгляд якої має знайти відображення в навчальній діяльності студентів.

8. Методи контролю

Засвоєння тем (поточний контроль) здійснюється на семінарських та практичних заняттях відповідно до контрольних цілей.

Поточний контроль і оцінювання результатів навчання передбачає виставлення оцінок за всіма формами проведення занять:

- Контроль та оцінювання активності роботи студента під час лекційних, семінарських і практичних занять;
- Контроль та оцінювання якості підготовки та розробки завдань;
- Контроль засвоєння теоретичного та практичного матеріалу;
- Контроль та оцінювання вмінь вирішувати ситуаційні задачі;
- Контроль та оцінювання вмінь проводити дослідження та презентувати їх.

При вивченні дисципліни «Інформаційний менеджмент» застосовуються наступні форми контролю: усний та письмовий. Завданням контролю є оцінювання знань, умінь та практичних навичок студентів, набутих під час вивчення певного блоку тем.

Застосовуються такі методи контролю підготовки студентів:

- усні відповіді на семінарських заняттях;
- письмового експрес-контролю;
- тестові завдання;
- виконання творчих завдань;
- розв'язування ситуаційних задач та ін.

Результати поточного контролю (поточна успішність) є базовою інформацією при проведенні підсумкового контролю і враховуються при визначенні підсумкової оцінки з дисципліни. Сума балів, які студент може набрати за поточним контролем, дорівнює 60.

Семестровий підсумковий контроль проводиться відповідно до навчального плану у вигляді заліку в терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному даною програмою дисципліни. До заліку допускаються студенти, які мають достатню кількість балів з поточного контролю.

Загальна кількість балів за успішне виконання залікової роботи – 40 балів.

У разі настання / подовження дії обставин непоборної сили здобувачам вищої освіти денної форм навчання надається можливість скласти залік дистанційно на платформі Moodle в дистанційному курсі «Інформаційний менеджмент», режим доступу: <https://moodle.karazin.ua/course/view.php?id=18478>

9. Схема нарахування балів

Поточний контроль, самостійна робота							Разом	Залікова робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	60	40	100
8	8	8	9	9	9	9			

Для допуску до складання підсумкового контролю (заліку) здобувач вищої освіти повинен набрати не менше 10 балів з навчальної дисципліни під час поточного контролю, самостійної роботи.

Увага! В умовах дії обставин непоборної сили, як виняток, студент може бути допущеним з меншою кількістю балів.

Структура та складові підсумкової оцінки з дисципліни:

- вивчення та засвоєння тем (активна робота протягом семестру, виконання практичних завдань, виступи з доповідями та презентаціями, аналітичні завдання) – 60 бали;

- підсумковий контроль у формі заліку – 40 балів (тестові питання – 40 балів (1 бал за кожне)).

УВАГА! У разі використання заборонених джерел студент на вимогу викладача залишає Zoom або залишає аудиторію та одержує загальну нульову оцінку (0).

Сумарна оцінка за вивчення дисципліни розраховується як сума поточного контролю та балів, отриманих за результатами підсумкового семестрового контролю. За результатами поточного та підсумкового контролю студент може набрати від 0 до 100 балів включно.

Критерії оцінювання навчальних досягнень

Усний виступ, виконання письмового завдання	Критерії оцінювання
Оцінювання семінарських/практичних занять (максимум 9 балів)	
9	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу.
8-7	Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки.
6-5	В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки.
4-3	Не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхнево (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності.
2-1	Частково володіє навчальним матеріалом, не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки.
0	Не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.
Оцінювання семінарських/практичних занять (максимум 8 балів)	
8	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу.
7-6	Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному

	розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки.
5-4	В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки.
3-2	Не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхнево (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності.
1	Частково володіє навчальним матеріалом, не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки.
0	Не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Увага! У разі порушення академічної доброчесності здобувач отримує 0 балів.

Зарахування неформальної освіти та додаткових активностей

1. Зарахування сертифікованих курсів

Здобувачі вищої освіти можуть отримати додаткові бали за успішне проходження дистанційних курсів або тренінгів на провідних освітніх платформах (Coursera, Prometheus тощо), які тематично пов'язані зі змістом дисципліни.

Умови зарахування: студент має надати викладачеві офіційний документ (сертифікат або свідоцтво), що підтверджує успішне завершення курсу. Курс має бути погоджений з викладачем. Рекомендується обговорити вибір курсу заздалегідь. За успішне проходження одного курсу може бути зараховано до 5 балів додаткової поточної успішності.

2. Зарахування активної участі в наукових заходах

Додаткові бали можуть бути нараховані за активну участь у наукових конференціях, семінарах, публікацію наукових статей або тез досліджень.

Умови зарахування: студент має надати офіційне звернення до викладача. До звернення необхідно додати підтверджуючі документи (сертифікати учасника конференції, копії наукових публікацій, витяги з протоколів тощо).

Кількість балів: участь з доповіддю на науково-практичній конференції: до 5 балів; публікація тез конференції: до 5 балів; публікація статті у фаховому виданні: до 10 балів.

Кожне таке звернення розглядається окремо. Рішення ухвалюється відповідно до чинних нормативно-правових документів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Незалежно від кількості додаткових активностей, максимальний рівень поточної успішності не може перевищувати 60 балів.

У кінці семестру сумуються всі отримані студентом бали. Вказані вище види і форми засвоєння навчального курсу дають можливість набрати 60 балів та 40 балів за залікову роботу. Отже, максимальна кількість балів – 100.

Політика використання технологій штучного інтелекту

Під час вивчення навчальної дисципліни використання технологій штучного інтелекту (ШІ) здійснюється відповідно до Політики використання технологій штучного інтелекту Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

У межах дисципліни використання технологій штучного інтелекту не допускається під час виконання контрольних заходів, спрямованих на перевірку індивідуальних знань і сформованості компетентностей здобувача освіти, зокрема усного опитування, тестування, модульних контрольних робіт та семестрового заліку.

Під час підготовки до практичних занять, виконання самостійних завдань, підготовки презентацій, інформаційних повідомлень, есе та аналітичних матеріалів здобувач освіти може використовувати ШІ як допоміжний інструмент для пошуку й систематизації інформації, формування структури роботи, пояснення понять, мовного та стилістичного редагування тексту. Фінальний текст роботи, висновки, аналіз, інтерпретація результатів і прийняті рішення повинні бути самостійно підготовлені здобувачем освіти.

У разі використання ШІ здобувач освіти зазначає назву сервісу або моделі, дату та характер його використання. За вимогою викладача здобувач освіти надає використані запити або пояснює спосіб застосування технологій ШІ.

Недеклароване використання технологій штучного інтелекту або подання згенерованого ШІ матеріалу як власного результату навчальної діяльності розглядається як порушення принципів академічної доброчесності відповідно до внутрішніх нормативних документів Університету.

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка
	для дворівневої шкали оцінювання
90 – 100	зараховано
70-89	
50-69	
0-49	не зараховано

10. Рекомендоване методичне забезпечення та література

Основна література

1. Андрухів І. Оцінювання ефективності впровадження інформаційних технологій в системи менеджменту підприємств. *Економіка та суспільство*. 2024. № 62. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-91>.
2. Банчук-Петросова О., Сулим Б. «Цифрова дипломатія: вплив штучного інтелекту та великих даних на трансформацію дипломатичної практики». *Empirio*. 2026. №3(1). С. 49-58. <https://doi.org/10.18523/3041-1718.2026.3.1.49-58>.
3. Белоусова Н., Омеляненко В. Підходи України до цифрової та кібердипломатії в геополітиці технологій. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Міжнародні відносини*. 2024. № 58(1). С. 28-32. <https://doi.org/10.17721/1728-2292.2024/1-58/28-32>
4. Бондар Д. С., Пащенко О. П. Удосконалення інформаційного забезпечення системи менеджменту підприємства. *Економіка, управління та адміністрування*. 2023. № 4(106). С. 11–16. DOI: [https://doi.org/10.26642/ema-2023-4\(106\)-11-16](https://doi.org/10.26642/ema-2023-4(106)-11-16).
5. Зінченко О. А. Інформаційна система стратегічного розвитку і регулювання людського капіталу, економічної безпеки та конкурентоспроможності в умовах цифрової трансформації. *Економіка і організація управління*. 2024. № 1. С. 30–39. DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2024.1.3>.
6. Качковська Л., Вознюк Є. Інформаційні маніпуляції в сучасному медіапросторі: механізми та способи протидії. *Медіафорум: аналітика, прогнози, інформаційний менеджмент*. 2025. Т. 17. С. 140–153. DOI: <https://doi.org/10.31861/mediaforum.2025.17.140-153>.
7. Кононенко В., Комарова Т. Цифрова дипломатія як засіб стратегічної комунікації держави. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Питання політології»*. 2024. № 45. С. 15–20. DOI: <https://doi.org/10.26565/2220-8089-2024-45-02>.
8. Кулеша Д., Бурдяк П. Протидія дезінформації в соціальних мережах: досвід ЄС та Польщі. *Медіафорум: аналітика, прогнози, інформаційний менеджмент*. 2023. Т. 13. С. 143–160. DOI: <https://doi.org/10.31861/mediaforum.2023.13.143-160>.
9. Ротар Н. Кібербезпека та стійкість в структурі цифрової політики країн Вишеградської групи. *Медіафорум: аналітика, прогнози, інформаційний менеджмент*. 2025. Т. 17. С. 205–226. DOI: <https://doi.org/10.31861/mediaforum.2025.17.205-226>.
10. Ткач В., Шемендюк О., & Чередниченко О. Дослідження питань з оцінки і управління ризиками інформаційної безпеки сектору безпеки і оборони та формування показників рівня захищеності. *Електронне фахове наукове видання «Кібербезпека: освіта, наука, техніка»*. 2024. 2(26). С. 81–94. <https://doi.org/10.28925/2663-4023.2024.26.636>
11. Чернишова Л. О., Лубенець С. В., Файер О. А. Цифрова нерівність держав як чинник впливу на економічну архітектуру глобального управління. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2026. № 1(50). С. 176–182. <https://doi.org/10.32782/easterneurope.50-22>
12. Bode I. AI Technologies and International Relations. *The RUSI Journal*. 2024. DOI: <https://doi.org/10.1080/03071847.2024.2392394>.
13. Becerra-Fernandez I., Sabherwal R., Kumi R. *Knowledge Management: Systems and Processes in the AI Era*. 3rd ed. New York: Routledge, 2024. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003364375>.
14. Hedling E. Diplomatic Representation and Online/Offline Interactions: EU Delegations in the Digital Age. *International Studies Quarterly*. 2024. Vol. 68, Iss. 2. Article sqae022. DOI: <https://doi.org/10.1093/isq/sqae022>.

15. Hirblinger A. T. et al. Three Biases in Cybersecurity. *International Affairs*. 2024. Vol. 100, No. 6. P. 2303–2315. DOI: <https://doi.org/10.1093/ia/iaae232>.
16. Hedling E. Coping with digitalization in diplomacy: autonomy and discretion at the digital frontlines. *Cooperation and Conflict*. 2025. <https://doi.org/10.1177/13540661251343006>
17. Scuro V. Open-Source Intelligence (OSINT) for Researchers and Practitioners. In: *Open-Source Intelligence: A Practical Introduction*. Cham: Springer, 2026. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-032-02014-7_2.
18. Zwanenburg M. The Use of OSINT for Military Operations Abroad under International Humanitarian Law and International Human Rights Law. *Chinese Journal of International Law*. 2024. Vol. 23, No. 3. P. 403–442. DOI: <https://doi.org/10.1093/chinesejil/jmae027>.

Допоміжна література

1. Вінникова Н. Публічна дипломатія України в євроінтеграційному вимірі: виклики та перспективи. *Міжнародні та політичні дослідження*. 2025. Вип. 40. С. 13–22. DOI: <https://doi.org/10.32782/2707-5206.2025.40.1>.
2. Владімірова П., Стрелков В. Інформаційна безпека України в умовах повномасштабного вторгнення. *Acta Securitatae Volyniensis*. 2024. № 4. С. 5–10. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-9385/2024-4-1>.
3. Казмірук Д. Роль стратегічної комунікації в забезпеченні національної безпеки України в умовах гібридної війни. *Політикус*. 2025. № 20. С. 82–88. DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2025-20-11>.
4. Кубко В. Інституціональний вимір системи стратегічних комунікацій України в умовах сучасних викликів. *Політичні партії і виборчі системи*. 2024. № 54. С. 194–200. DOI: <https://doi.org/10.30970/PPS.2024.54.28>.
5. Ларіончева Н. Міжнародна співпраця у сфері кібербезпеки. *Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія*. 2025. № 20. С. 200–207. DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2025-20-24>.
6. Наместнік В., Клунник М. Інформаційні операції Росії проти України у 2022–2023 роках: висновки, рекомендації, засвоєні уроки. *Наука і оборона*. 2024. № 2. С. 58–64. DOI: <https://doi.org/10.33099/2618-1614-2024-25-2-58-64>.
7. Юськів Б., Карпчук Н., Пелех О. Зміни стратегічних комунікацій України в час російсько-української війни (2022–2024 рр.). *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*. 2024. № 3(20). С. 99–112. DOI: <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2024-03-99-112>.
8. Fasinu E. S., Olaniyan B. J., Afolaranmi A. O. Digital Diplomacy in the Age of Social Media: Challenges and Opportunities for Crisis Communication. *African Journal of Social Sciences and Humanities Research*. 2024. Vol. 7, No. 3. P. 24–38. DOI: <https://doi.org/10.52589/AJSSHR-0TOOED5F>
9. Vinnykova N. Global Rivalry for Artificial Intelligence. *Politicus*. 2025. Issue 2. P. 178–183. URL: https://politicus.od.ua/2_2025/30.pdf.
10. Vinnykova N. Prioritizing Resilience within the Eastern Partnership. *International and Political Studies*. 2024. Issue 38. P. 22–31. <https://doi.org/10.32782/2707-5206.2024.38.2>.
11. Vinnykova N. Democracy-Security Interplay: Resilience and Fragility in a Turbulent World. *Regional Studies*. 2026. Issue 44. P. 133–138. <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2026.44.21>.

ПОСИЛАННЯ НА ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНТЕРНЕТІ, ВІДЕОЛЕКЦІЇ, ІНШЕ МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Міністерство закордонних справ України. URL: <https://mfa.gov.ua/>.
2. Комунікаційна стратегія Міністерства закордонних справ України на 2026–2030 роки. URL: <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/komunikatsiina-strategiya-mzs-2026-2030-rr.pdf>.
3. Центр стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки. URL: <https://spravdi.gov.ua/>.
4. Центр протидії дезінформації при Раді національної безпеки і оборони України. URL: <https://cpd.gov.ua/>.
5. Стратегія інформаційної безпеки України : Указ Президента України № 685/2021 від 28.12.2021. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6852021-41069>.
6. United Nations. URL: <https://www.un.org/en/>.
7. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). URL: <https://www.unesco.org/en/>.
8. European External Action Service (EEAS). Information Integrity and Countering Foreign Information Manipulation and Interference (FIMI). URL: https://www.eeas.europa.eu/eeas/information-integrity-and-countering-foreign-information-manipulation-interference-fimi_en.
9. NATO Strategic Communications Centre of Excellence. URL: <https://stratcomcoe.org/>.

12 Особливості навчання за денною формою в умовах подовження дії обставин непереборної сили

В умовах дії **обставин непереборної сили** освітній процес в університеті здійснюється відповідно до наказів/ розпоряджень ректора/ проректора або за змішаною формою навчання або повністю дистанційно в синхронному режимі.

Складання підсумкового семестрового контролю: в разі запровадження жорстких обмежень з заборонаю відвідування ЗВО студентам денної форми навчання надається можливість скласти залік дистанційно на платформі Moodle в дистанційному курсі «Інформаційний менеджмент» <https://moodle.karazin.ua/course/view.php?id=18478>